

ere komne under Behandling her, saaledes, at man først og fremmest synes at henvende Opmærksomheden paa, at der kunde møde Banfeligheder ved Sagen. Mig forekommer det, at dette ikke skulde være det første Spørgsmaal; thi vi ere jo aabenbart komne sammen her, for at see Banfelighederne under Dine og bruge vore Kræfter til at rydde dem afveien. Jeg mener derfor, at, naar vi skulle tage det rigtige Hensyn, da skulle vi først spørge: I hvilket Forhold staaer et indbragt Forslag til Grundloven? Og det skal da være vor første og vigtigste Bestræbelse, at kunne gennemføre den Grundlov, som vi jo endnu have aldeles heel og uforandret. Men nu er det saaledes bestemt i den 96de Paragraph i Grundloven, at Communerne skulle have Ret til selvstændigt at styre deres egne Anliggender under Statens Tilfyn. Det er disse Punkter, mener jeg, som vi maae have for Øie, og at naar vi skulle have en Communallov, ikke i sin Heelhed, men netop have den saaledes stykket viis, saaledes som det Forslag, der nu atter foreligger, saa maae vi dog nødvendigviis see hen til, at der ikke bliver taget andre Bestemmelser end saadanne, der virkelig ere en Gjennemførelse af Grundlovens Tilfagn til Folket. At det nærværende Lovforslag virkelig er en Binding, og at det, dersom det gennemføres, vilde frembringe en Tilstand, som var meget bedre for Communalbestyrelserne paa Landet, end den nærværende, skal jeg villig indrømme, men jeg kan derimod ikke finde, at det ganske opfylder det Tilfagn, som er givet i Grundlovens § 96, thi saalænge det skal være saaledes, at Embedsmænd som saadanne skulle have Sæde i Communalbestyrelserne, saalænge er „Selvstændighed“ ikke givet Communerne. Naar Embedsmænd som saadanne skulle have Sæde der, da er det jo aabenbart Regjeringen, som ved dem er repræsenteret, da er det den, der tager Deel i Bestyrelsen, og om „Selvstændighed“ hos Communerne kan der da ei længere være Tale. Skulde derfor det ærede Thing gaae ind paa det nærværende Forslag, hvad jeg forøvrigt anseer for rimeligt at ville see, saa kunde jeg kun troste mig ved den Tanke, at det kun vilde blive som en provisorisk Lov, der skulde staae ved Kraft saalænge,

indtil vi kunne faae en virkelig Communallov, at det kunde være et forberedende Skridt til, at vi kunde faae en saadan Forsatning med Hensyn til Communerne Bestyrelser, som virkelig svarede til og i Sandhed opfyldte det Løfte, som er givet i Grundlovens § 96.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 84 St.

Hals: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at der nedfattes et Udvalg, bestaaende af 9 Medlemmer, 5 valgte heri Salen og 4 i Afdelingerne.

Intet andet Forslag fremkom, og Halses ovenstaaende Forslag fattedes saaledes under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 76 Stemmer.

Formanden: Jeg antager, at Thinget vil være enigt med mig i Unfseligheden af, at Afdelingsvalgene kunne foregaae saaledes, at de kunne være bekendte her ved Opslag paa Tavlerne imorgen i Løbet af Dagen.

Vi gaae derefter over til Nr. 5 paa Dagsordenen, som er Paabegyndelse af 2den Behandling af Forslag til Finantslov. Det ærede Thing vil erindre, at jeg tidligere har antydet, at der til denne deelvise Behandling udfordredes et Samtykke fra Thingets Side, som jeg vilde udbede mig, naar Sagen første Gang kom for, og ifølge Forretningsregulativet skal dette Samtykke gives med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet.

Bed den derefter stedfindende Afstemning blev dette Samtykke med Hensyn til Finantslovens deelvise Behandling givet med 86 St. eenstemmigt.

Formanden: Idet vi saaledes skulle skride til Begyndelsen af Finantslovens 2den Behandling, skal jeg henlede det ærede Things Opmærksomhed paa den af Finantsudvalget afgivne 1ste Deel af Betænkningen, ligesom